

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy Obwodowej w Opatowie.

Prenumerata kwartalnie 3 korony,
Numer pojedynczy 10 halerzy.

Nr. 2.

Opatów, dnia 1. Lutego 1917.

TREŚĆ: 1. Najwyższe odznaczenie. 2. Obwieszczenie w sprawie podwyższenia cen soli. 3. Zajęcie baraków cukrowych.
4. Zajęcie skóry z dzików i świń. 5. Obwieszczenie w sprawie podściółki leśnej. 6. Obwieszczenie dotyczące dobrowolnego wstąpienia do służby kolejowej. 7. Ogłoszenie w sprawie zajęcia i uregulowania handlu nasionami.

1.

Najwyższe odznaczenie.

Jego Cesarska i Królewska Mość raczył najmilościwiej udzielić w uznaniu znakomitej służby w szczególnem poruczeniu:

1. Srebrny Krzyż zasługi z Koroną na wstędze medalu waleczności c. k. oficyantowi Namiesinictwa Stanisławowi Kotowiczowi,

2. Żelazny Krzyż zasługi z Koroną na wstędze medalu waleczności feldweblowi Bronisławowi Mannowi

3. Żelazny Krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności Zugführerowi Bolesławowi Żukotyńskiemu, Kapralom Ludwikowi i Rożkiewiczowi, Eliaszowi Suchemu i Franciszkowi Hrusce.

E. Nr. 2/Praes./V.A.

2.

Obwieszczenie

w sprawie podwyższenia cen soli i zniesienia
dotychczasowego opustu cłowego.

C. i k. jén. Gubernatorstwo wojsk. ustanowiło rozp. z dnia 12./1. 1917 F. A. Nr. 125819/16 od 1. lutego b. r. cenę detailiczną soli za 1 Kg. po 42 h. (15 kop.) względnie 17 h. (6 kop.) za 1 ros. funt i zniósło równocześnie dotychczas dozwolony opust cłowy dla soli.

Cena ta odnosi się do wszystkich znajdujących się obecnie zapasów soli, które podlegają dodatkowemu opodatkowaniu. Przytem zauważa się, że postanowienie to dotyczy nie tylko zapasów, które przez

organa Komendy zostały spisane, ale wogóle do wszystkich w obwodzie się znajdujących zapasów.

Wzywa się więc wszystkich handlarzy en gros i mniejszych, względnie sklepikarzy, aby zapasy soli, u nich przechowywane zgłosili natychmiast w przynależnym posterunku Straży skarbowej gdyż w przeciwnym razie zapasy, które przy rewizji przez organa Komendy byłyby znalezione, jako niezameldowane, zostaną skonfiskowane i jako przypadek uznane a oprócz tego będzie winny surowo ukarany.

Zapasy aż do 10. Kg. nie ulegają dodatkowemu opodatkowaniu.

Handlarze solą i sklepikarze są obowiązani, najpóźniej do końca lutego b. r. zapłacić w kasie Komendy obwodowej przepisany im dodatkowy podatek od soli, przyczem zwraca się na to uwagę, że tym handlarzom wzgl. sklepikarzom, którzy w powyższym terminie podatku nie uiszczą, odedraną zostanie koncesya na sól, a główny składownik otrzyma rozkaz niewydawania im więcej soli.

E. Nr. 222/M.L. 76. L.A.

3.

Zajęcie buraków cukrowych.

(Rozp. Jen. Gub. wojs. W. F. Nr. 60449 z 10/1. 1917.)

Na podstawie § 5 rozporządzenia Naczelnego wodza z 11. czerwca 1916 Nr. 61 [Dzien. rozp. c. i k. Zarządu wojsk. w Polsce] zarządza się co następuje:

§ 1.

Wszystkie buraki cukrowe znajdujące się na terenie austr.-węg. okupacji są zajęte.

§ 2.

Zajęte buraki cukrowe muszą być sprzedane wzgl. oddane wyłącznie tylko fabrykom cukru w celu przerobienia takowych na cukier. Spasanie, kupno i sprzedaż oraz przeróbka buraków cukrowych dla innych celów są wzbronione.

§ 3.

Mimo zajęcia należy buraki cukrowe — które już fabrykom cukru zostały sprzedane wzgl. mają być odstawiene do fabryk cukru na mocy kontraktu — dalej odstawiąć i przerabiać je na cukier.

§ 4.

Buraki cukrowe muszą być odstawiene wyłącznie tylko do tych fabryk cukru, które są czynne lub też w najbliższej przyszłości czynność swą podejmą.

Każdy, kto przewozi buraki cukrowe, musi mieć oświadczenie, w którym była by podana fabryka cukru jako odbiorca z potwierdzeniem, że transportowane buraki są dla niej przeznaczone, przechodzą na jej własność i będą przerobione na cukier.

§ 5.

Zajęte buraki cukrowe muszą być zaofiarowane do sprzedaży jednej z fabryk cukru, która kampanii jeszcze zupełnie nie ukończyła. Gdyby zaś tą drogą właściciele nie mogli sprzedać posiadanych buraków cukrowych, winni zgłosić to w przynależnej Komendzie obwodowej, która spowoduje przyjęcie buraków.

§ 6.

Fabryki cukru przymujące zajęte buraki cukrowe muszą płacić za nie tą samą cenę jak za buraki dostarczane za kontraktem.

§ 7.

Plantatorzy przechowujący buraki cukrowe są obowiązani takowe umiejętnie zamagazynować i o ile możności chronić je przed zepsuciem lub też uszkodzeniem [przez mróz, myszy etc.].

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane po myśli §§ 10 i 11 rozporządzenia Naczelnego wodza z 11. czerwca 1916 Nr. 61. Postępowanie włącznie z użyciem kary oraz dochodu za przedmioty uznane za przypadek nastąpi w myśl postanowień rozp. Naczelnego Komendy Nr. 30.

§ 9.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Również zarządza się, że buraki cukrowe sprzedane fabrykom cukru za kontraktem muszą im być jak najprędzej dostarczone.

Jeszcze nie sprzedane buraki cukrowe należy tak samo jak najrychlej sprzedać i odstawić je do fabryk cukru.

Pod żadnym warunkiem nie wolno używać buraków cukrowych dla innego celu, lecz wszystkie zapasy wuszą być sprzedane fabrykom dla uzyskania cukru.

Przekroczenia będą surowo karane.

Zaświadczenia zarządzone rozporządzeniem Jen. Gub. wojsk. bez których pojedyncze transporty bu-

raków cukrowych z domu do fabryki były by zatrzymywane przez żandarmeryę i straż skarbową wyda fabryka cukru.

Te zaświadczenia transportowe musi fabryka cukru prowadzić jak najdokładniej w ewidencji. Przed użyciem ich musi je potwierdzić kontrolujący organ straży skarbowej, który urządzuje w fabryce cukru.

4.

ObwieszczenieZajęcie skóry z dzików i świń.

R. S. Nr. 86: 525-16.

1] Wszystkie w okręgu znajdujące się lub przy zabijaniu ściągnięte skóry dzików lub świń knórów lub prosiąt zostają na rzecz administracji wojskowej zarekwirowane.

2] Wszyscy handlarze, rzeźnicy, garbarze, przechowawcy lub inne osoby prywatne są zobowiązanymi z dniem niniejszego ogłoszenia a następnie pierwszego i szesnastego każdego miesiąca w Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić zapas takich skór z podaniem ilości sztuk, gatunku i miejsca składu.

Do tych zgłoszeń należy używać formularzy o zgłoszeniach skór surowych, które to formularze można dostać w każdej komendzie obwodowej.

3] Wymienione w ustępie pierwszym skóry mogą być sprzedawane tylko przez centralę Surowców lub Intendanturę Wojennej Generalnej Gubernij wylegitymowanym agentom do zakupna których legitymacje wraz z fotografią mają być potwierdzone przez komendę obwodową.

Sprzedaż skór agentom ma nastąpić za zapłatą w gotówce w monecie koronowej.

Oznaczenie ceny następuje na podstawie wydanego przez c. i k. komendę obwodową cennika

4) Kary i nagrody

Każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda sprzedaż i pozbycie komu innemu aniżeli wymienionym w ustępie trzecim agentom dla zakupna, każde przemycanie lub ukrywanie opisanych w ustępie pierwszym skór jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu będzie karane przez c. i k. Komendę obwodową do wysokości 2.000 ko-

ron lub karą aresztu do sześciu miesięcy i konfiskatą zapasów skór bez zapłaty.

Donosicielowi ukrytych zapasów skór przyrzeka się wynagrodzenie odpowiadające 50% wartości zapasów skór, ale premie te będą wypłacane tylko osobom cywilnym.

E. Nr. 37158.

5.

Obwieszczeniew sprawie podściółki leśnej.

ad M. G. G. Nr. 120624.

C. i k. Jen. Gub. Wojsk. zarządziło co następuje:

Ponieważ podściółka leśna ma bardzo wielkie znaczenie dla poprawy tutejszej zwykle miernej wydajnej ziemi leśnej jest jej zbieranie w prywatnych lasach tylko przy zachowywaniu następujących warunków dozwolone.

Może być wydawana tylko podściółka z liści i gałązek, podściółka z mchu tylko wyjątkowo, a podściółki z szpilek absolutnie zbierać nie można — Zbieranie podściółki z liści jest dozwolone tylko w takich drzewostanach, które zawierają najmniej 30% drzew liściastych, a względnie w tych lasach mieszanych, których drzewa przekroczyły pewien określony wiek.

Zgrybywanie podściółki ma się odbywać albo rękami albo drewnianymi grabiami. Używanie grabek żelaznych, które rozrywają powłokę ziemi, jest wzbronione.

W drzewostanach, które z powodu częstego zabierania podściółki lub wskutek złych stosunków ziemi okazują ubogi i suchy grunt piaszczysty z wyłączną lub ponad 0,6 sięgającą przewagą drzew świerkowych, — także w takich starych lasach mieszanych, gdzie przy odsłonięciu powłoki ziemnej należało by się obawiać tworzenia wydm lotnego piasku, jest zbieranie podściółki zakazane.

Jeżeli obszar takiego lasu obciążony jest serwitami, należy przeznaczyć uprawnionym inny las do korzystania.

Przepisy te należy podać do ogólnej wiadomości ludności. Właściciele prywatnych lasów będą za przestrzeganie powyższych przepisów odpowiedzialni.

Kontrola w tym względzie należy do referenta leśnego przy Komendzie Obwodowej.

E. Nr. 34686/V. A.

6.

Obwieszczenie

dotyczące dobrowolnego wstąpienia
do służby kolejowej.

ad M. G. G. K. Nr. 111/847.

W obrębie c. i k. kolei wojskowej w okupacji austro-węgierskiej znajdują zatrudnienie stale osiedleni w kraju dawniej zajęci kolejarze, a mianowicie jako maszyniści, prowadzący lokomotywę, palacze, technicy i rysownicy budowlani, budnicy, pomocnicy kancelaryjni, telegrafisci, lampiarze, robotnicy magazynowi i stacyjni, przesuwacze, zwrotniczowie, kolejarze towarzyszący pociągowi i robotnicy warsztatowi [rzemieślnicy].

Ubiegający się posady muszą:

- 1) Asenterować się dobrowolnie do c. i k. pułku kolejowego.
- 2) Znać język niemiecki w stopniu jaki wymaga służba.
- 3) Odbyć czterotygodniową, zadowalającą próbę przy c. i k. Kolei wojsk.
- 4) Złożyć z zadowalającym wynikiem egzamin z przepisów o ruchu i sygnałach ustalony przez c. i k. Kolej wojsk.

Ci którzy dotąd nie byli kolejarzami, a starają się także o zajęcie mogą również po wypełnieniu warunków wymaganych w punkcie 4 asenterować się do pułku kolejowego.

Po zadowalającym ukończeniu zajęcia próbnego, do czego należy również z dobrym wynikiem złożony egzamin, przydzielone zostaną asenterowanym rozmaite posady na stacjach i budynkach przynależnych do stacji względnie dotyczącej sekcji utrzymania kolei, a będą pobory służbowe równe tym, które wszyscy inni zatrudnieni otrzymują.

Pobory są oznaczone jak następuje:

a) Dodatek kolejowy

5 K dla prowadzącego pociąg,

3 K dla palacza, telegrafisty, robotnika warsztatowego, technika budowlanego i pomocnika kancelaryjnego,

2 K dla towarzyszącego pociągowi, rysownika budowlanego i przesuwacza,

1 K dla zwrotniczego, lampiarza, robotnika magazynowego lub stacyjnego i budnika.

b) Żołd i dodatek połowy pioniera razem 36 h, pełne zaprowiantowanie wojenne razem z tytoniem w naturze albo wypłacone w pieniądzuach t. j. 3-90 h. dziennie, dalej ubranie i mieszkanie.

Dodatki kolejowe pod a) wypłacane będą po odbytej próbie przy kolei wojsk. i po złożeniu egzaminu.

Podczas pracy próbnej będą wypłacane kwoty tylko pod b) [bez kolejowych dodatków].

Podanie należy wnosić do batalionu uzupełniającego c. i k. pułku kolejowego przez dotyczącą komendę obwodową.

Wyraźnie podnosi się że kolejarze ci zatrudnieni będą tylko na przestrzeniach c. i k. Kolei wojsk. na zachód od Wisły.

Nie można jednak żądać zatrudnienia na pewnych oznaczonych stacjach.

Asenterowani, którzy nie będą uznani za odpowiednich przy służbie próbnej, względnie którzy nie byli w stanie złożyć wymienionego egzaminu będą przeniesieni do ich pierwotnego stosunku cywilnego.

Z. F. Nr. 124.480/917.

7.

Ogłoszenie.

Rozporządzenie c. i k. Jeneraln. Gubernatora wojsk.
w sprawie zajęcia i uregulowania handlu nasionami.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11/6 1916 [Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojsk. w Polsce Nr. 61] zarządzam co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Nasiona wyki, bobiku, peluszki, łubinu, seradeli, espanety, koniczyny czerwonej, białej, szwedzkiej

przelotu, komonicy, lucerny francuskiej i chmielowej, nasiona buraków cukrowych pastewnych, marchwi oraz wszelkie nasiona traw i warzyw pochodzące ze zbioru 1916 roku oraz wszelkie pozostałe resztki zapasów tych nasion z lat poprzednich zajmuje się na rzecz Zarządu Wojskowego.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbkę, użytkowanie na żywność i karmę jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia c. i k. Gubernii zabroniono. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie, jak i umowy zawarte przed wyjściem w życie niniejszego rozporządzenia [§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia].

§ 3. Wyjątki.

Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnym gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4. Upoważnienie do kupna dla Polskiej

Centrali rolniczej.

Kupno i sprzedaż wyżej wymienionych nasion powierza się aż do ukończenia uprawy wiosennej w roku 1917 to znaczy do 30. czerwca 1917 Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Równocześnie uznaje się za nieważne wszelkie legitymacje, upoważniające do kupna powyższych nasion, wydane przez jakąkolwiek władzę prywatnym handlarzom. C. i k. Gubernia zastrzega sobie jednak prawo zakupywania nasion, na potrzeby Armii, ewentualnie także we własnym zakresie działania [przez oddziały rolnicze c. i k. Komend Obwodowych].

§ 5. Zastępcy P. C. R.

P. C. R. ma prawo mianować zastępców dla zakupna i sprzedaży powyższych nasion. Każdy zastępca otrzymuje legitymację wystawioną przez P. C. R. i opatrzoną podpisem komisarza Zarządu, mianowanego dla P. C. R. przez c. i k. Gub. wojsk. Legitymację tą winien zastępca przed rozpoczęciem zakupu przedłożyć do wzy tej Komendzie Obwodowej, na której obręb został zamianowany zastępcą.

§ 6. Legitymacje transportowe.

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od teje legitymacje transportowe w formie książek o kartkach bieżąco numerowanych, do których zostaje wciągnięta przez kalkę każda umowa w sprawie kupna względnie sprzedaży nasion. Odpis tej umowy pozostaje w książce, oryginał zaś służy jako legitymacja transportowa do miejsca przeznaczenia [magazynu, stacji załadowniczej] i to bez względu na to czy miejsce przeznaczenia leży w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacje transportowe, wydane stronom, mają być po skutecznieniu odstawy względnie po odbiorze nasion oddane zastępcy P. C. R., który winien je zbierać i odsyłać co tygodnia właściwej Komendzie Obwodowej.

§ 7. Transport kolejowy.

Transport koleją odbywa się na podstawie poświadczeń transportowych, wydanych przez c. i k. Gub (oddział rolniczy).

§ 8. Ceny.

Ceny kupna i sprzedaży pozostawia się na razie dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 9. Przymus sprzedaży dla nieproducentów.

Właściciele zapasów nasion, którzy nie są producentami, winni zaofiarować je do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej najdalej do końca stycznia 1917. Gdyby co do ceny takich zapasów nasion nie przyszło do ugody między sprzedawcą a kupującym wówczas rozstrzyga co do ceny, stosownie do jakości towaru i każdorazowych cen targowych c. i k. Gub. wojsk. Wszelkie zapasy znajdujące się u osób nie będących producentami a nie zaofiarowane do sprzedaży do 31./1. 1917 zostaną po przeprowadzeniu postępowania karnego uznane za przepadłe.

§ 10. Obowiązek sprzedaży nadwyżek przez producentów.

Producenci zobowiązani są zaofiarować do sprzedaży P. C. R. najdalej do 15./3. 1917 wszelkie nadwyżki nasion wyżej wymienionych, pozostałe po pokryciu własnego zapotrzebowania. Termin od-

stawy pozostawia się dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 11. pokrycie zapotrzebowania nasion
do siewu.

Rolnicy którzy chcą sobie zapewnić pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu winni najdalej do końca stycznia 1917 zgłosić to zapotrzebowanie w P. C. R. względnie u zastępców, mianowanych przez nią na poszczególne powiaty.

§ 12. Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze według § 10 podanego we wstępie roz-

porządzenia Naczelnego Wodza. Postępowanie karne i sposób użycia przedmiotów uznanych za przypadłe na podstawie orzeczenia karnego nastąpi w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Nr. 30.

§ 13. Wejście w życie.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia:

Lublin, dnia 8. stycznia 1917.

K U K, m. p.
zbrojmistrz polny.

Ł. i k. Komendanci Obwodu:

FEHMEL, pułkownik, w. r.